॥२१६॥

म.भा.टी. ॥ १८॥ एनंबिलद्वाररोधिनंअद्विराजंनिवर्तयदूरीकुरुयथाबलादिकंतवाप्रमेयंतथानिवर्त्तय॥ १९॥ २०॥ ततःशीव्रंअप्रवेशाद्धेतोः॥ २१॥२२॥ एवंदरींप्रविशेत्युक्तःखवाचहेभवअयत्वंअशेषस्यभुव | अपिपर्व | अपिपर्व | विकास क्षेत्र क्षेत्र

ततःशकःस्पृष्टमात्रस्तयातुसस्तैरंगैःपतितोऽभूद्धरण्यां॥तमबवीद्भगवानुत्रतेजामैवंपुनःशक्रथाःकथंचित्॥ १८॥ निवर्तयैनंचमहाद्रिराजंबलंचवी र्यंचतवाप्रमेयं॥ छिद्रस्यचैवाविश्मध्यमस्ययत्रासतेत्विधाःसूर्यभासः॥ १९॥ सतिद्वत्यविवरंमहागिरेसुल्ययुतींश्रतुरोन्यान्ददर्श ॥ सतानिभिप्रेक्ष वभूवदुःखितःकचिन्नाहंभवितावैयथेमे॥ २०॥ ततोदेवोगिरिशोवज्ञपाणिविचत्यनेत्रेकुपितोभ्युवाच ॥ दरीमेतांप्रविशत्वंशतकतोयन्मांबाल्यादव मंस्थाःपुरस्तात्॥ २१ ॥ उक्तस्त्वेवंविभुनादेवराजः प्रावेपतार्तीभृशमेवाभिषंगात् ॥ स्रस्तैरंगैरनिलेनेवनुन्नमश्वत्थपत्रंगिरिराजमूर्धि ॥ २२ ॥ सप्रांजलि वैंदणवाहनेनप्रवेपमानःसहसैवमुकः॥उवाचदेवंबहुरूपमुप्रमघाशेषस्यभुवनस्यत्वंभवाद्यः॥ २३॥ तमब्रवीदुप्रवर्चाःप्रहस्यनैवंशीलाःशेषमिहाप्नुवं ति॥ एतेय्येवं अवितारः पुरस्तात्तरमादेतांदरीमावि स्यशेष्व॥ २४॥ तत्रत्येवं अवितारोनसंशयोयोनिंसर्वेमानुषीमाविशध्वं॥ तत्रयूयंकर्मरुत्वाऽविषत्यं बहूनन्यान्निधनंत्रापयित्वा॥२५॥आगंतारःपुनरेवेंद्रलोकंस्वकर्मणापूर्वजितंमहाई॥सर्वमयाभाषितमेतदेवंकर्तव्यमन्यद्विविधार्थयुक्तं॥२६॥ गमिष्यामोमानुषंदेवलोकाद्राधरोविहितोयत्रमोक्षः ॥ देवास्वस्मानादधीरन्जनन्यांधर्मीवायुर्मघवानिश्वनीच ॥ अस्नैदियौर्मानुषान् योधयित्वाआगंतारःपुनरेवेंद्रलोकं ॥ २०॥ व्यासउवाच एतच्छ्रत्वावजापाणिर्वचसुदेवश्रेष्ठंपुनरेवेदमाह ॥ वीर्येणाहंपुरुषंकार्यहेतोर्द्धामेषांपं चमंमस्रमूतं॥ २८॥ विश्वभुक्तत्वामाचिशिबिरिंद्रःत्रतापवान्॥शांतिश्चतुर्थस्तेषांवैतेजस्वीपंचमःस्मृतः॥ २९॥ तेषांकामंभगवानुत्रधन्वात्रादादिष्टंस न्निसर्गाद्यथोक्तं ॥ तांचाय्येषांयोषितंलोककांतांश्रियंभार्याव्यदधान्मानुषेषु ॥ ३० ॥ तैरेवसार्धतुततःसदेवोजगामनारायणमप्रमेयं ॥ अनंतमव्यक्त मजंपुराणंसनातनंविश्वमनंतरूपं॥३१॥सचापितद्यद्धात्सर्वमेवततःसर्वैसंवभूवुर्धरण्यां॥ सचापिकेशौहरिरुद्दवर्दशुक्कमेकमपरंचापिरुष्णं॥३२॥

षंअंशभूतंदद्यां स्वयंतुआधिकारिकत्वादिहैवतिष्ठेयमितिभावः ॥ २८ ॥ तेजस्वीइंद्रांशः ॥ २९ ॥ सन्निसर्गात्सुस्वभावात् श्रियमितिद्रीपदीस्वर्गश्रीःतां ॥ ३० ॥ तैःविश्वभुगादिभिः सदेवोमहादेवः ॥ 🏥 ॥२१६॥

॥ ३१ ॥ व्यद्धात्विहितवान्आज्ञप्तवानित्यर्थः उद्वबहंउद्भृतवान् ॥ ३२ ॥